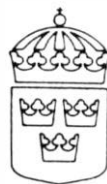

Motion till riksdagen

1988/89:Jo231

av Maj-Inger Klingvall m. fl. (s)
Det svenska jordbrukets framtid

Mot.
1988/89
Jo231-237

Det är bra att regeringen nu tar en ordentlig diskussion om jordbrukspolitiken. Det är nödvändigt eftersom de mål som under samma period, med små variationer har gällt, inte har kunnat uppnås. Det finns ett stigande allmänt intresse för jordbrukspolitiken. Det gäller inte minst bland kvinnorna. Och det är naturligt eftersom det fortfarande är kvinnorna som till största delen står för maten, handlar och lagar mat. De kvinnliga lantbrukarna har också alltmer uppmärksamats. Det finns således ett kvinnoperspektiv på jordbruk och livsmedel. Det är viktigt att detta tas tillvara i utformandet av den nya jordbrukspolitiken.

Hur ser då kvinnoperspektivet ut? Den mest framträdande rollen är kvalitetsaspekten. Att producera livsmedel med minsta möjliga negativa miljöpåverkan genom att

- produktionsinriktningen gagnar folkhälsan,
- det i förädlingsledet används så få tillsatser som möjligt,
- lokal produktion premieras,
- handelsledet tar "väl hand om" livsmedlen.

Detta är grundläggande faktorer i en ny jordbrukspolitik. Delar man denna uppfattning, inser man att det behövs en omställningsplan för övergång till ett nytt jordbruk i landet.

Under senare tid har en ny jordbrukspolitik diskuterats i Sverige. Den debatten är uppkommen på grund av en rapport ifrån ESO (expertgruppen för studier i offentlig ekonomi). I den konstateras att den nuvarande politiken inte nått sina högt ställda mål. Därifrån drar utredaren slutsatserna att en ny jordbrukspolitik, präglad av avreglering och mer generella stöd, i högre utsträckning skulle nå de mål, som fortfarande gäller.

Det är enligt vår mening en felsyn. De mål för jordbrukspolitiken, som satts upp av riksdag och regering och som vi stödjer, kan inte förverkligas med ett s.k. neutralt stöd. Tvärtom måste stöden fortsättningsvis utformas så att de stimulerar de delar av produktionen (t.ex. alternativodling) som leder till att målen uppnås. Detta kan innebära ganska betydande förskjutningar då det gäller stödets tyngdpunkt. Medel som kan frigöras genom en avveckling av spannmålsstödet bör istället användas för att stödja alternativodling, odling med allmänt minskad kemikalieanvändning samt produkter ägnade att bidra till en för folkhälsan bättre kosthållning.

Likaså bör man, via stödpolitiken, främja en bättre djurhållning. Till skillnad ifrån ESO-rapportens förslag skulle detta stimulera de lantbrukare som har ambitionen att förnya jordbruket i den av statsmakterna önskade

riktningen. Med de krav samhället idag ställer på lantbruket, är det inte realistiskt att samtidigt med omställningen räkna med att man skall såväl skära ner stödets totala omfattning, som påtagligt minska gränsskyddet. En diskussion om detta måste rimligen anstå under ett antal år, tills den önskade omställningen är genomförd.

Mot. 1988/89
Jo231

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om det framtida svenska jordbruket och stödsystemets utformning.

Stockholm den 24 januari 1989

Maj-Inger Klingvall (s)

Karin Wegestål (s)

Kristina Svensson (s)